

R. Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : myśli - aforyzmy XXII

Palestra 19/7-8(211-212), 69-70

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli — aforyzmy)*

XXII

Na rolę obrońcy różne są u nas poglądy. Jedni sądzą, że do spełnienia jej wystarczy srebrny, byle duży znaczek przy klapie fraka. Inni obok dużego znaczka czują potrzebę nie mniej wielkich dochodów, a jeszcze inni — wymagają sumiennego prowadzenia spraw i utrzymywania jakich takich stosunków z kolegami.

(PRUS)

Etyka wymaga odróżnienia obowiązków obrońcy względem publiczności od obowiązków względem magistratury sądowej; współrzędnie z nim stoi dział trzeci o obowiązkach względem kolegów.

(SULIGOWSKI)

Wolność oceny sprawy i wolność słowa kształtują charakter adwokata, budują jego poczucie odpowiedzialności, dyktują mu kierunek i formy jego działalności publicznej.

(SASKI)

Znalazłem sposób, by oszukać dyplomatów: mówię prawdę i jestem pewien, że oni mi nie wierzą.

(CAVOUR)

Prawo nie jest ustanowione dla dzierżących suwerenność, lecz głównie dla urzędników, którzy często mają tak wzrok przyćmiony namiętnościami, przeniwierstwem lub ignorancją, że nie potrafią dostrzec ani jednego rysu piękna sprawiedliwości.

(BODIN)

Niejedną rzecz, którą się odrzuca bez powodu, trzeba studiować, a potem — ma się już do tego powody.

(HEBBEL)

Wyjątkowo piękny sposób wystawiania się jest również ujemną stroną wypowiedzi naukowych, gdyż odwraca uwagę słuchaczy od istoty przedstawianego zagadnienia.

(SELYE)

Niech język nie wyprzedza myśli.

(DIOGENES)

Obrońca przed sądem jest ważną funkcją państwową i o jej organizację powinny się troszczyć organa państwowe.

(LENIN)

Zły adwokat może przegrać dobrą sprawę; chce on usprawiedliwić ją paragrafem, który nie jest dla niej odpowiedni, właściwy zaś nie przychodzi mu do głowy.

(SCHOPENHAUER)

* Poprzednie zestawy zamieszczono w numerach „Palestry” z 1973, 1974 i 1975 r.

Wzmocnienie praw i możliwości obrońcy nie da się pogodzić z istotnymi założeniami autorytatywnego państwa.

(GERLAND)

Nic nie może być ważniejsze dla mówcy sądowego jak precyzyjne ustalenie istotnego przedmiotu sporu.

(FRIEDMANN)

Sąd staje się organem nadzorczym, instancją kontrolującą obrońcę, może — dzięki zagrożeniu wykluczeniem — przełamać nieprzyjemną dla niego formę obrony i złamać opór obrońcy.

(GALLAS)

Prawa objawiają stopień szacunku należnego narodowi, wyznaczają mu jego godność w opinii i w historii.

(MOURRE)

Brak umiaru w wypowiedaniu naszych sądów nasuwa przypuszczenie, że nie są one zbyt zasadne, a nawet że nie dowierzamy inteligencji tych, co nas słuchają.

(WLAZŁO)

Wielkim niebezpieczeństwem jest nadmierne zaufanie klienta do umiejętności jego obrońcy.

(GRASSBERGER)

Nigdy nie wypowiadaj więcej niż trzy procent tego, co wiesz na ten temat.

(BIEDL)

Sztuka pięknego mówienia jest przede wszystkim sztuką prawidłowego myślenia: najpierw zdrowa myśl, następnie właściwy wyraz.

(SAURIN)

Mowa nie jest pracą literacką, mowa jest czynem. Mowa musi być wysłuchana. Forma ma znaczenie drugorzędne.

(BRIAND)

Człowiek może uwierzyć w rzeczy niemożliwe, ale nigdy — w nieprawdopodobne.

(WILDE)

Ta nas od zwierząt oddziela różnica, że nieobca nam jest słów tajemnica.

(NAWOI)

Ogromne błędy usprawiedliwia się często bardzo uczenie.

(LICHTENBERG)

Dajcie mi właściwe słowo i właściwy ton, a poruszę z miejsca świat.

(CONRAD)

Największym wrogiem prawa jest przywilej.

(ESCHENBACH)